

Bijdragen Kerk & Leven Editie Tienen 2024

1

Table of Contents

Drie, twee, één: Koning!.....	3
Wie zoekt die vindt	5
Spring van de trein.....	7
De Beeldhouwer	8
Werenfried van Straaten.....	10
Laat u met God verzoenen	12
Vastentijd, veertig dagen in de woestijn.....	13
Kapper	15
Geen fabeltje.....	16
Vrijheid, wat is dat ?	17
Onderweg naar ons doel!	18
Palmtak	20
Een week is een eeuwigheid	21

Drie, twee, één: Koning!

Zondag vieren we het hoogfeest van Openbaring des Heren. Openbaren betekent: bekend maken, onthullen. Het Christendom is een openbaringsgodsdienst, d.w.z. God maakt Zichzelf bekend. Hij openbaarde Zich aan Abraham, later aan Mozes en nog later aan profeten en profetessen. Uiteindelijk heeft God Zich volledig geopenbaard in Jezus Christus. Als we echt willen weten hoe en wie God is en als we willen weten wat God van ons wil, dan kijken we naar Jezus Christus.

Tegenwoordig denken veel mensen dat ze God kunnen leren kennen door diep in zichzelf te kijken, of door te kijken naar het beste in de mens en de samenleving, of naar wat goed is. Maar ja, wat is goed? Daarover kunnen we heel lang praten. Als we God kunnen kennen door naar onszelf te kijken, hoefde Jezus Christus niet geboren te worden. Dan hadden we gewoon naar onszelf moet kijken, navelstaren.

God heeft zich geopenbaard. Het hoogfeest Openbaring des Heren wordt ook Driekoningen genoemd. Drie koningen? Wie het Evangelie goed leest, ziet dat er gesproken wordt over ‘wijzen’. Er worden wel twee koningen vermeld: koning Herodes en Jezus de pasgeboren Koning der Joden. Herodes, een man met macht en rijkdom woont in een paleis in een grote stad Jeruzalem. Aan de andere kant een klein Kindje Jezus, geboren in een dorp, in een gewoon huis, in een arm gezin. Voor dit Kindje knielen de wijzen neer, ze erkennen Hem als Koning der Joden. Er komt nóg een moment dat er mensen voor Jezus knielen en Hem Koning der Joden noemen: wanneer Jezus hangt aan het Kruis. Romeinse soldaten knielen en spotten: “Gegroet Koning der Joden”, ze bespuwden Hem, zetten een doornenkroon op zijn hoofd en slaan Hem met een rietstok op zijn hoofd. Zo is het Koningschap van Jezus. Het lijkt echt niet op het koningschap van Herodes. Herodes doodt iedereen die hem in de weg staat. Jezus daarentegen zei tegen Zijn vrienden: “Wie onder u groot wil worden, moet

dienaar zijn (...) zoals ook Ik niet gekomen ben om gediend te worden, maar om te dienen en Mijn leven te geven als losprijs voor velen.”

De wijzen uit het Oosten wisten hoe ze hún Koning konden vinden. Ze vertrouwden op God en Zijn ster. Ze gaven Hem geschenken. En toen ze naar huis gingen, namen ze een andere weg, niet langs koning Herodes. Wij mogen ook kiezen, net als die wijzen. Voor welke koning kiezen wij? Als we voor koning Herodes kiezen, kiezen we voor eigenbelang en aanzien. Dan doen we aan navelstaren en kijken we naar onszelf desnoods ten koste van anderen. Of kiezen wij voor Jezus Christus? Dan kiezen wij voor dienstbaarheid en aandacht voor onze naasten. Deze keuze kunnen we dagelijks maken, steeds weer opnieuw. Bij de

opvoeding van onze kinderen, in het verkeer, in gesprekken, eigenlijk bij alles in ons leven. Hoe gebruiken we ons verstand, tijd, invloed, geld, vrolijkheid. Gebruiken we het zoals koning Herodes, voor onszelf, of zoals Jezus, voor anderen?

De drie wijzen staan model voor de mensen die in staat zijn te kiezen en de echte waarden van het leven te ontdekken. Ze knielen neer voor Jezus, de Zoon van God en de Zoon van Maria. In Hem ontmoeten ze God, het einddoel van elk mensenleven. Bidden wij dat, zoals bij de wijzen, onze ogen mogen opengaan voor Jezus Christus; laten we Zijn ster, beter, laten we Hem volgen. Hij is het échte licht dat de wereld verlicht. Ik wens u een goede oriëntatie op uw levensweg.

Pastoor Karel Loodts

Wie zoekt die vindt

Heb je het ook al eens meegemaakt? Je zoekt een adres maar je kunt het niet vinden. Je weet dat het vlakbij is. Je vraagt een voorbijganger: “Mag ik iets vragen? Weet u waar deze straat is?” “Eerste links, tweede rechts. Ongeveer”. Na nog een paar keer vragen heb je het gevonden.

Op geloofsgebied zijn mensen ook aan het zoeken. Echte atheïsten zijn aan het uitsterven. Je moet wel een heel groot geloof hebben om te geloven dat alles ‘toevallig’ ontstaan is. Veel mensen beseffen dat er ‘meer’ is. Er zijn vele zoekers in België maar ze zoeken het niet in de Kerk; ze zoeken links, rechts, tot ze er groen van uitslaan. Maar, waar vind je iets dat je dichter brengt bij het ‘grote geheim’ van het menselijk bestaan?

Jonge mensen staan dikwijls open voor iets nieuws. Ze zoeken naar ‘meer’. Ze zoeken naar zin in het leven en willen wel eens iets nieuws proberen, iets testen. Wist je dat zo de Kerk ontstaan is? Jonge mannen en vrouwen waren op zoek. Al eeuwenlang was er sprake dat er ‘iemand’ zou komen: de Messias. Hij zou ‘zin’ aan het leven geven. Johannes de Doper gaf die mensen een eerste duwtje in de rug. Hij stak zijn vinger uit in de richting van Jezus en zei: “Zie, het Lam van God”. In de oren van die jonge mensen klonk dat wel heel bijzonder: het Lam Gods dat de zonden van de wereld wegneemt... dat moet een speciale zijn. Enkelen die Johannes zo hoorden spreken gingen Jezus achterna: “Wat verlangt gij? Wat willen jullie”

vraagt Jezus. Hij begint niet te spreken over wat mag en niet mag. Wat doet Hij dan wel? Hij peilt het verlangen van die mensen: “Wat verlangt gij?” Het antwoord van die mensen is geweldig: “Meester, waar houdt Gij U op?” Ze antwoorden ook met een vraag omdat ze veel vragen hebben. “Waar houdt Gij U op” of “Waar bent U mee bezig? Wat bezielt U? Hoe leeft Gij? Wij voelen aan dat Gij een ‘Rabbi’, een ‘Meester in het leven’ bent.” Het antwoord van Jezus is eenvoudig: “Gaat mee om het te zien”. Ze gingen mee met Jezus. Ze ontdekten waar Hij mee bezig was, namelijk God.

Het Evangelie van Johannes is rond het jaar 90 geschreven. Zoveel indruk moet die eerste ontmoeting met Jezus gemaakt hebben dat hij 60 jaar later nog precies wist dat het “ongeveer het tiende uur was”. Die jonge mensen ontdekken in Jezus de Messias. Ze zeggen het ook: “Wij hebben de Messias, de Gezalfde, gevonden!” Ze volgen Hem. Samen met Hem willen zij hun leven inzetten voor het Rijk van God: voor liefde en gerechtigheid, voor vrede en vreugde; ze willen leven vanuit God met een hart voor zieken, armen, vluchtelingen.

Het Evangelie van Jezus is ook geschreven voor onze tijd, 2024. Weet je dat Jezus nog altijd rondtrekt? Elke keer als wij het Evangelie horen is Hij het die ons aanspreekt. Wij mogen hopen en bidden dat na 2000 jaar er nog steeds jonge mensen zijn die Jezus ontmoeten die tegen

hen zegt: “Wat verlangen jullie?” en “Kom mee en volg Mij”. Als pastoor nodig ik ieder van u uit – jong en oud – tot een gezonde nieuwsgierigheid. Het is de gezonde nieuwsgierigheid die o.a. de wetenschap voortstuwt. Om iets nieuws te ontdekken moet je nieuwsgierig zijn, én je hebt geduld nodig, én je moet vasthoudend zijn. Niet opgeven! We weten allemaal dat de Kerk in België het moeilijk heeft. Toch zijn er nog altijd miljoenen mensen wereldwijd die God erkennen en Jezus willen volgen. Elke zondag zijn er meer mensen in de verschillende kerken samen dan in de verschillende voetbalstadions. Velen vinden hun geluk bij Jezus Christus in Zijn Kerk.

Augustinus zei het al in het jaar 400: “Onrustig is ons hart, tot het rust vindt bij God”. Als er zoveel mensen op zoek zijn hebben wij allemaal de rol van ‘wegwijzer’. Wij zijn ‘wegwijzers’, niet omdat we het allemaal beter weten, niet hoogmoedig, maar eerder als bedelaar. De ene bedelaar kan tot de andere bedelaar zeggen waar er brood te vinden is. Als pastoor-bedelaar mag ik u zeggen dat we in de Kerk, tijdens de Communie, Hemels Brood krijgen. Jezus zelf wil u voeden en opvoeden op uw tocht door het leven op weg naar het eeuwig leven. We hebben plaatsen nodig waar de Heer Jezus te ontdekken en te ervaren is. Moge onze Kerk zo’n plaats zijn.

Pastoor Karel Loodts

Spring van de trein

Tijdens de Tweede Wereldoorlog vertrokken treinen met Joodse mensen naar vernietigingskampen. Ze waren met valse beloften gelokt mee te rijden naar een betere plaats. Als de trein stopte, gebeurde het dat iemand die de waarheid kende de passagiers op de hoogte bracht, heel stiekem en soms fluisterend: “Spring van de trein, vlucht”. Sommigen konden van de trein springen en ontsnappen.

Het is een sterk voorbeeld, maar het is ook onze situatie. Wij zitten ook op een trein, de levenstrein op weg naar de dood. Hoe oud we ook worden, eens komt het einde. We zijn sterfelijk. Jezus Christus roept ons via het Evangelie op om van die trein te springen en Hem te volgen. Hij nodigt ons uit om de weg te nemen die naar het leven leidt: “Wie in Mij gelooft, zelfs als men gestorven is, zal leven!” Hij nodigt ons uit te kiezen: “Wie mijn volgeling wil zijn, moet Mij volgen door zichzelf te verloochenen.” Hij vraagt niet dat we zouden verloochenen wie we zijn, want we zijn naar Gods beeld geschapen, dus ‘zeer goed’; de Heer nodigt ons uit te verloochenen wat we geworden zijn door onze vrijheid verkeerd te gebruiken. De

slechte neigingen, onze slechte gedachten – en geloof me, we hebben ze allemaal – de zonde, het ligt als een korst op het origineel.

Enkele jaren geleden heeft men in de Ionische Zee, tussen Griekenland en Italië, twee klompen ontdekt die op mensen geleken. Ze waren bedekt met een korst. Toen ze gereinigd waren, zag men twee prachtige bronzen mensenbeelden. Ze zijn nu te bewonderen in het museum van Calabrië.

Deze beelden laten zien wat er gebeurt als je Jezus Christus volgt. In geestelijke zin gelijken wij een beetje op die beelden van vóór de restauratie. Het mooie beeld van God (het origineel) is bedekt door de zeven hoofdzonden: hoogmoed, gulzigheid, ontucht, gierigheid, woede, jaloezie, luiheid. De Heer Jezus roept ons toe: “Spring van de trein, volg Mij”. Als je het doet, zal Hij je restaureren en bouwt Hij je op om te bouwen aan een mooie samenleving. Daarom: spring, zoek de Heer waar Hij te vinden is en volg Hem!
Pastoor Karel Loodts

De Beeldhouwer

Michelangelo was in de 16 de eeuw een Italiaanse architect en beeldhouwer, een van de grootste kunstenaars van zijn tijd. Op een dag was hij aan het wandelen en zag een grote blok witte marmer. Het stond aan de kant onder het stof en vuil.

Michelangelo beef staan en bekeek het marmeren blok. Plots, alsof hij verlicht werd door een ingeving zei hij: "In dit blok zit een engel verborgen. Ik wil hem eruit tevoorschijn halen." Michelangelo nam het blok mee naar zijn atelier, nam hamer en beitel en begon te beeldhouwen.

Langzaam, klop na klop, kwam de engel tevoorschijn.

Zo gaat het ook met mensen. Wij zijn geen mensen van steen, maar het beste moet in ons wel naar boven komen. Als een blok ruwe steen zijn wij gedoopt, gevormd door de Heilige Geest, maar om het beste in ons

naar boven te halen is er een heel leven nodig. God, de Vader in de Hemel, kijkt naar je en zegt: "In jou zit het beeld van mijn Zoon Jezus Christus verborgen. Ik wil Hem eruit tevoorschijn halen zodat jij straks voor altijd schittert in de Hemel."

God is goed en wil geen mensen pijnigen door erop te kloppen, maar hoe komt het beeld van Jezus in ons naar boven? We ontmoeten mensen, we maken van alles mee, positieve en negatieve ervaringen. Als wij de beitelslagen van het leven voelen, soms zelfs horen, en als we de stukken op de grond zien vallen, dan is dat pijnlijk. Ook de positieve ervaringen vormen ons, maar vooral als er iets negatiefs gebeurt vragen we ons af: "Waarom gebeurt dit of dat met mij? Waar is God nu? Waaraan heb ik het verdiend dat mij dit overkomt? Dit is te hard voor

mij.” Maar... eigenlijk kun je beter zeggen: “Heer, ik vertrouw op U. Ik weet dat U mij bemint. Heer, leer mij op een goede manier omgaan met wat me overkomt.” Als je zo reageert – gelovig reageert – wordt het beeld van Jezus in je gevormd.

Michelangelo bracht een engel tevoorschijn. Wij mensen zijn de handen, de voeten en de stem van God in deze wereld. Het is niet de bedoeling dat wij met onze handen links en rechts hamerslagen uitdelen, maar helend en liefdevol aanwezig zijn naar het woord van

Jezus: “Zoals Ik u heb liefgehad, zo moet ook gij elkaar liefhebben.” Als Christen mogen wij de wereld verlichten, in de dubbele betekenis van het woord: door zelf ‘licht’ te zijn zodat we verwijzen naar Jezus Christus en medemensen (weer) hoop krijgen; maar ook ‘verlichten’ in de zin dat wij de last van andere mensen ‘verlichten’. We kunnen er ook voor bidden: “God, richt al mijn woorden en daden naar Uw verlangen. Laat me, overal waar dit kan, het goede doen in de naam van Jezus Christus onze Heer.” Een levenslange taak.

Pastoor Karel Loodts

Werenfried van Straaten

Twintig jaar geleden overleed Werenfried van Straaten, alias de Spekpater. Het is hem gelukt om vlak na de oorlog een golf van solidariteit los te maken voor de Duitsers. De eerst gehate vijand werd door Christenen uit België en Nederland geholpen. Zo is hij zeventig jaar geleden bij m'n grootouders op de boerderij geweest om spek te verzamelen. Sympathie voor de vijand... dat was toen een wonder. En het wonder is blijven duren. Enkele miljarden heeft zijn organisatie 'Kerk in Nood' ingezameld. Pater Werenfried was door de Goddelijke Voorzienigheid uitgekozen om allen die vervolgd worden omwille van hun geloof te helpen. Dankzij zijn hulp konden miljoenen verjaagde, bedreigde of vervolgte Christenen de steun van zijn

gebed en materiële hulp ervaren. Pater Werenfried overleed vlak na zijn 90ste verjaardag. 't Is alsof hij eerst nog eens goed heeft willen feesten. Misschien hebben ze wel een paar varkentjes geslacht. Goed gefeest, ja, om daarna te zeggen: jongens, het is goed en genoeg geweest. Adieu! naar God!

Toen Pater Werenfried zijn 80ste verjaardag vierde, werd er een Mis opgedragen om dat te vieren. Ik was toen een half jaar begeistert met het geloof bezig. In die preek sprak Pater Werenfried over zijn geheim. Hij sprak over God en de Heilige Maagd Maria. Hij was hun kind en Jezus was zijn beste Vriend. Daarna zei hij iets dat beslissend was voor de rest van mijn leven: "Elke jongen of meisje moet

zich minstens eenmaal in het leven afvragen: roept God mij om priester of religieus te worden?” Die woorden hebben mij doen nadenken, serieus doen nadenken.

God heeft een bedoeling met onze wereld en met ieder van ons. Wij kunnen tegenwerken of meewerken: als priester, als religieus, als alleenstaande of in een gezin. In elk geval: onze levenswijze, onze manier waarop we Christen-zijn moet een getuigenis zijn. De woorden van Jezus, het Evangelie, is een leidraad voor ons leven. Jezus Christus is gekomen om ons te helpen, te genezen. Ja, de dood zal komen, ooit, straks. Maar Jezus heeft gezegd: “Ik ben het Eeuwig leven” en “Ik ben de Verrijzenis.”

In elke tijd zijn er gekwetste mensen. Bidden zij tot de Heer? Ik hoop van wel. Als het leven moeilijk wordt, als het avond wordt en je 80 of 90 bent, bid jij dan tot de Heer? Waar haalde Jezus zijn kracht vandaan? Het staat in het Evangelie: “Hij ging naar een plaats om te bidden.” Hij weet dat Hij zonder zijn Vader niets kan. Hij weet dat Hij alles in de handen van zijn Vader kan leggen. In onze gehaaste samenleving is het niet altijd gemakkelijk om te bidden. We hebben geen tijd, denken we. Toch, bid maar. Maak tijd... om te spreken met Jezus Christus onze beste Vriend. Hij wil graag onze beste Vriend worden... Dát is de Blijde Boodschap: Hij leeft... nu. Hij is één gedachte van ons vandaan.

Pastoor Karel Loodts

Laat u met God verzoenen

Volgende week is het Aswoensdag, het begin van de veertigdaagse vastentijd. We kunnen dan onze persoonlijke relatie met God en Zijn Zoon Jezus Christus versterken op drie manieren: vasten, bidden en aalmoezen geven. Deze drie vormen de klassieke drieslag waarmee gelovigen hun liefde kunnen tonen. Een liefde die gestalte krijgt (1) in ons gebed tot God, (2) in barmhartigheid jegens onze medemensen, en (3) door te vasten in aandacht voor eigen lijf en ziel.

Wat is vasten? Wat betekent het? Vasten is je gedurende een periode geheel of gedeeltelijk van eten en drinken onthouden. Op vele plaatsen en in alle eeuwen werd en wordt het vasten gezien als een krachtig middel om de weg naar God te vinden. Door afstand te doen van lijfelijke verlangens schept men ruimte voor het verlangen naar God en Godszaken. Wie vol is, is vol en kan niet ontvangen. Alle grote figuren van onze godsdienst hebben op momenten in hun leven gevast. Wanneer het erop aankomt in hun leven vinden ze vastend de geestkracht die nodig is om trouw te blijven aan de Heer en hun roeping voor de mensen en de wereld weer te horen. Ook wij worden uitgenodigd om te vasten, te bidden en aalmoezen te geven.

Met Aswoensdag openen we ons hart voor de Blijde Boodschap van Jezus Christus die ons verlost heeft door zijn leven, lijden, sterven en Verrijzenis op de derde dag. We horen de apostel Paulus: “Laat u – in Christus’ Naam – met God verzoenen.” De profeet Joël zegt: “Scheurt uw hart en niet uw kleren”. Kleren scheuren is spectaculair, maar het is iets uiterlijks. Wij worden opgeroepen om ons hart te scheuren. Hoe doe je dat? Wat betekent dat? Dat lezen we in de lezingen en Evangelies van de veertigdaagse vastentijd, elke zondag tot Pasen. Het gaat diep. Het is een heroriëntering van de totale mens en dat gaat verder dan een snoepje minder eten.

Volgende week 14 februari kunt u het Askruisje ontvangen om 19 u. in de kerk van Sint Germanus (Veemarkt). Zo worden we ons bewust van de vergankelijkheid van het aardse leven en we vertrouwen erop dat de Heer onze God ons leven straks herschept tot onvergankelijkheid. Met Aswoensdag starten we weer met een nieuwe fase in onze bekering. Zo dikwijls we herbeginnen zijn we op de goede weg.

Pastoor Karel Loodts

Vastentijd, veertig dagen in de woestijn

Veertig dagen wordt Jezus door de Duivel op de proef gesteld en bekoord in de woestijn. Veertig jaar werd het volk van God in de woestijn op de proef gesteld, dat was tijdens de uittocht uit Egypte op weg naar het Beloofde Land. De woestijn is een plek van honger, dorst, eenzaamheid en gebrek aan zowat alles. Het is een plek waar men zichzelf tegenkomt. Het is ook een plek waar men leert onderscheiden wat echt belangrijk is, wat hoofd- en bijzaken zijn, en waar men God kan ontmoeten.

Voor het volk van God was de beproeving in de woestijn nodig om te komen tot een zuiver zicht op wie God is. Voor Jezus was de woestijn nodig om zich voor te bereiden op Zijn grote taak: de verkondiging van de Blijde Boodschap aan alle mensen, met op de achtergrond de onvermijdelijke Kruisdood die nodig was om alle mensen te bevrijden uit de eeuwige woestijn van de dood. Voor ons mensen is het niet slecht om ook even de woestijn van veertig dagen in te gaan. 't Is een unieke manier

om hoofdzaken van bijzaken te leren onderscheiden en om God beter te leren kennen. De Veertigdaagse Vastentijd zal ons daarbij helpen. Een woestijntijd!

In het Evangelie lezen we dat de Machten van het Kwaad Jezus willen afbrengen van Zijn roeping. Ze willen Hem de weg van roem, macht, aanzien en zelfs egoïsme laten kiezen. Al in het begin van de mensheid heeft de Boze, de Kwade, de mensen tot ongehoorzaamheid aan God gebracht en tot egoïsme. We lezen dat in het Eerste Boek van de Bijbel, het boek Genesis. Toen Jezus naar de wereld kwam en wilde gehoorzamen aan God Zijn Hemelse Vader, wilde de Boze Hem verleiden, maar omdat Jezus gedoopt was en ook gesterkt door de Heilige Geest en met Zijn Vader in gebed verbonden was, kon Hij blijven kiezen voor het goede. Wij zijn ook gedoopt, en als we gevormd zijn hebben we de Heilige Geest ook op een bijzondere manier ontvangen. Als we dan bidden en in de Eucharistie de Heer

ontmoeten kunnen wij de goede weg blijven gaan.

Het Evangelie van zondag eindigt met de woorden: “De tijd is vervuld en het Rijk Gods is nabij; bekeert u en geloof in de Blijde Boodschap”. Het Rijk Gods is er al, een Rijk van vrede, liefde en goedheid.

Maar om het te kunnen beleven vraagt de Heer ons tot Hem te (be)keren en Zijn Blijde Boodschap aan te nemen. De vastentijd die we beginnen is daar de meest geschikte tijd voor. Een mens wordt daar niet armer van, alleen maar rijker van binnen.

Karel Loodts, pastoor

Kapper

Er was eens een pastoor die naar de kapper ging om zijn baard te laten knippen. Al snel ging het gesprek over de vraag of God wel of niet bestaat. Volgens de kapper bestond God niet. Hij zei: “Je hoeft alleen maar naar de wereld te kijken. Als God bestaat zouden er geen oorlogen zijn, geen lijden en ellende in de wereld. Als God bestaat zou Hij dat toch niet laten gebeuren! Dus bestaat God niet”. De pastoor werd er stil van... Ondertussen was de kapper klaar, Toen de pastoor buiten kwam zag hij een man met een lange baard en verwilderde haren. Meteen ging de pastoor het kapsalon weer binnen en zei: “Kappers bestaan niet!” “Ik ben toch een kapper en sta hier voor jou” zei de kapper. “Neen, kappers bestaan niet. Als ze zouden bestaan zouden er geen mensen rondlopen met een wilde baard en lang haar.” De kapper zei: “Dat zijn mensen die niet naar de kapper gaan.” “Precies!” zei de pastoor, “God bestaat ook, maar het zijn de mensen die niet naar God gaan om Hem te ontmoeten. Als ze op zoek gaan naar God en Hem willen ontmoeten, dan zullen ze ontdekken dat God bestaat en dat Hij mensen wil inspireren tot liefde en vrede”. Tot zover mijn verhaal.

De vraag is: hoe wil God voor je zorgen? We lezen in de Bijbel en we zien in Jezus Christus hoe God is. Jezus ging weldoende rond en kreeg leerlingen die Hem volgden. De Heer wil nog steeds mensen, ons dus, inspireren door Zijn Heilige Geest zodat onze voeten in beweging komen om naar

mensen te gaan, zodat we onze handen uit de mouwen steken om mensen te helpen en we onze stem gebruiken om opbouwende woorden te spreken. Kortom, Christenen zijn in deze wereld de ogen, handen, voeten en stem van de Heer.

De veertigdagentijd die we begonnen zijn is geen tijd van ‘in zak en as (stil) zitten’, maar het is een vreugdevolle tijd omdat we een nieuwe start krijgen. Een start in drievoud: onze omgang met de schepping, met de naaste en met God. De omgang met de schepping maken we concreet door te vasten. Dat is niet alleen minder eten, maar ook verantwoord omgaan met de spullen die we hebben of kopen. Het daagt ons uit om duurzamer te leven. De omgang met de naaste krijgt een nieuwe start door de ander te steunen. Dat kan door de ander te helpen met nabijheid en zorg. Het is een keuze om te beminnen en een barmhartige Samaritaan te zijn. Toon een glimlach, toon hoop. Tenslotte is er een nieuwe start door te werken aan de vriendschap met God. Hierbij kunnen wij denken aan wat meer bidden of een regelmatig bezoek aan de kerk.

De veertigdaagse Vastentijd is een tijd van bezinning en verdieping. Het is een nieuwe start waardoor deze tijd een vreugdevolle tijd kan worden. Zit niet in zak en as, maar grijp die kans! Zoek Hem dan waar Hij zich laat vinden en je zult Hem beter leren kennen!

Karel Loodts, pastoor

Geen fabeltje

Kent u de Fabeltjeskrant nog? Jaren geleden kwam het op tv. Kent u de deelnemers nog? De gebroeders Bever, Bor de Wolf, juffrouw Ooievaar en juffrouw Mier, Stoffel de Schildpad, Zoëff de Haas en het nieuws van Fabeltjesland werd voor de kijkbuiskinderen door Meneer de Uil voorgelezen. Een ideale wereld, paradijselijk. Tegenwoordig... als je het nieuws niet volgt word je niet geïnformeerd, als je het wel volgt word je vaak eenzijdig geïnformeerd. Het gaat niet meer over het schone, het goede en het ware, maar over de eerste zijn en sensatie.

Als Christen vraag je je af: hoe maken we van deze aarde voor iedereen een paradijs? Sommige revolutionairen willen een andere wereld, een paradijs, maar ze vernielen veel zonder er iets goeds voor in de plaats te zetten. De Franse Revolutie zou zorgen voor gelijkheid, vrijheid en broederschap. Degenen die er niet mee akkoord gingen verloren hun hoofd onder de guillotine. De Russische Revolutie (1917) werd een catastrofe met miljoenen doden en voor de overlevenden ellende.

Weer geen paradijs. De jaren zestig met free love, free seks en free drugs zorgden ook niet voor een paradijs. I.S. probeerde met harde hand het rijk van Allah te stichten, voor velen was het de hel. President Trump sprak over 'America first', maar welk land komt op nummer twee?

Beter kun je iemand op de eerste plaats zetten: 'Jesus first!' In deze Veertigdaagse Vastentijd kun je Hem op de eerste plaats zetten en dan zorgt Hij voor vrede in jouw hart. Hij is de Restaurateur van de binnenkant. Zoek contact met Hem door te bidden, de Bijbel te lezen, jezelf te bekeren. Jesus first! De Heer zorgt voor licht, goedheid, orde en vrede. Hij opent onze ogen voor elkaar zodat we samen Zijn Rijk op aarde kunnen bouwen. Geloof me, éérst bidden, anders wordt het niks. Alleen dan kan het hier een paradijs op aarde worden. Dit is geen fabeltje uit de Fabeltjeskrant, geen Fake-News, maar Goed Nieuws, de Blijde Boodschap van Jezus Christus, onze Heer en God.
Pastoor Karel Loodts

Vrijheid, wat is dat ?

God geeft regels (en beloften). We lezen het in de Bijbel. Geen regeltjes. Ben je dan vrij? De vraag is: beperken regels onze vrijheid of geven ze vrijheid?

Er was eens een voetbalwedstrijd voor 22 kinderen. Een probleempje: de scheidsrechter was te laat. Een papa zou scheidsrechter zijn. Andere probleempjes: die papa had geen fluitje, kende de namen van de kinderen niet, had geen gekleurde shirtjes om duidelijk te maken bij welk team men hoorde en... hij kende de voetbalregels niet zo goed. Ze begonnen te voetballen. Al snel ontstond chaos, grote chaos. Sommige kinderen riepen "de bal is binnen!", anderen "de bal is buiten!". De papa wist het niet goed en liet iedereen doorspelen. Toen begonnen de overtredingen. Iemand riep "overtreding!", anderen riepen "dat was geen overtreding!". De papa had het niet goed gezien en liet doorspelen. Even later raakten kinderen gekwetst. Tegen de tijd dat de echte scheidsrechter aankwam lagen er vier kinderen huilend op de grond, de rest was aan het roepen en schreeuwen tegen elkaar én tegen die papa die geen fluitje had. Toen kwam de echte scheidsrechter op het veld, blies op zijn

fluitje, deelde shirtjes uit en had meteen alles onder controle. Daarna werd het een prachtige en leuke wedstrijd.

Waren de kinderen gelukkiger zonder regels en scheidsrechter? Neen. Zonder scheidsrechter konden ze doen wat ze wilden, maar het resultaat was dat mensen gekwetst raakten, er werd geroepen en zelfs gehuild. Toen de echte scheidsrechter aankwam, konden ze pas leuk voetballen en van het spel genieten.

Zo is het ook met God en met Jezus, Gods Zoon. Wij mogen in hen geloven, ons hart openen en Gods regels volgen. Als we dat niet doen kan er chaos ontstaan: we denken dan dat we het allemaal beter weten, we denken teveel aan onszelf, roepen tegen elkaar en vechten met elkaar. Je ziet het in de wereld gebeuren... God, Jezus, wil graag meespelen. Als wij elke dag ons hart voor Hem openen (bidden) komt Hij in onze 'bloedsomloop'. Dan zullen we anders leven: vriendelijker, verdraagzamer, we denken meer aan anderen en kunnen zo iets moois van het leven maken.

Pastoor Karel Loodts

Onderweg naar ons doel!

De lente komt er aan, lang leve de lente! We laten de dagen met weinig licht en de duisternis graag achter ons. We willen de vensters openen, ook de vensters van ons hart zodat er frisse wind kan binnenkomen. We gaan naar buiten, in het licht, de zon, de warmte. Heerlijk. Nieuw leven: gras, bloemen, bomen worden groen, lenteleven, alles wordt als nieuw. De natuur wordt nieuw, maar... de mensen. Hoe zit het met de mensen? En als je oud bent, wat dan?

Als mensen oud worden, zijn er gebreken. Sommige dingen kan men repareren: een versleten knie of heup kun je laten vervangen door een nieuwe knie of heup. Maar soms zal de dokter zeggen: "Je moet er mee leren leven." Sommige pijntjes gaan niet meer weg, daar kan een dokter niets aan doen. "Ge moet er mee leren leven" is gemakkelijk gezegd, maar als je pijn hebt... Er zijn mensen die overal naartoe lopen om geholpen te worden, ik weet niet of het helpt, maar één ding is zeker: het kost meestal veel geld. "Je moet er mee leren leven..." maar waar je zeker niet mee moet leren leven is de dood. Er

zijn mensen die zeggen: "We worden geboren om te sterven", maar dat klopt niet. Ons leven eindigt niet in een graf of in een oven. Wij zijn leerlingen van Jezus, Hij is onze Meester, en Hij wacht op ons aan de overkant van dit leven. Durf je dat te geloven? De komende weken gedenken we dat Jezus aan het Kruis gestorven is en weer is opgestaan uit de dood en dus leeft. Wel, je bent gedoopt, je gelooft in Jezus, je houdt van Hem, je probeert Hem te volgen door je manier van leven, je zult eens sterven maar dat is niet het einde. Het is een nieuw begin in de Hemel. Geloof je dat echt? Ik wel.

Wanneer ons lichaam oud wordt en er pijntjes zijn, wanneer ons hart stopt met kloppen, mogen we thuis komen bij Jezus Christus. Soms als er iemand gestorven is en de familie samenkomt hoor je wel eens: "Je bent pas dood als de mensen je zijn vergeten." Dat is maar de halve waarheid. Mensen kunnen je vergeten, God vergeet ons nooit. En we mogen verder leven, eeuwig leven bij God. Geloven in Jezus is daarom belangrijk, heel belangrijk, het is

een zaak van leven of dood. De Blijde Boodschap is dat als je Jezus volgt je voor altijd mag blijven leven in de Hemel. Ondertussen zijn we reizigers, onderweg met het doel: de Hemel. Als we het doel voor ogen houden zijn de kleine moeilijkheden en ongemakken van de reis onbelangrijk omdat we aan het eind ons doel zullen bereiken: in de Hemel ontmoeten we de mensen die vóór ons 'gereisd' hebben. Dan zal duidelijk worden waarom dingen gelopen zijn zoals ze nu lopen.

Ja, de lente komt eraan. Een tijd van licht, warmte, groene bladeren en mooie bloemen, nieuw leven. Maar met Pasen wordt de lentevreugde groter en dieper, stralender. Want in de Verrijzenis van Jezus zien we de grote liefde van God. Jezus leeft en is bij ons. Hij is de Zon die onze harten doet openbloeien, die ons doet groeien in liefde voor God en voor elkaar, en ons leidt langs goede en veilige wegen naar ons doel.

Pastoor Karel Loodts

Palmtak

Dit weekend krijgen mensen in de kerk een gewijd (een gezegend) takje, een palmtakje. Zo'n takje herinnert aan de palmtakken waarmee de mensen Jezus toezwaaiden toen Hij de stad Jeruzalem binnenreed op Zijn ezeltje. Maar dit takje betekent nog veel meer.

Vroeger kregen de winnaars van een wedstrijd een krans omgehangen. Deze krans van groene bladeren werd een 'erepalm' genoemd omdat de overwinnaar ermee geëerd werd. Het palmtakje is ook zo'n 'erepalm'. Het herinnert ons aan Jezus. Hij is ook overwinnaar. Met Pasen vieren we dat Jezus de dood overwint. Maar eerst vieren we de Goede Week.

Donderdag vieren we dat Jezus met Zijn vrienden voor het laatst aan tafel gaat. Hij neemt dan brood en zegt: "Dit is Mijn Lichaam, zo blijf Ik bij jullie". We noemen die donderdag 'Witte Donderdag'. Doordat Jezus ook de voeten van Zijn leerlingen wast, toont Hij dat Hij onze Dienaar wil zijn en dat wij elkaar ook moeten dienen en helpen. Een dag later, op vrijdag, draagt

Jezus Zijn Kruis naar de berg Golgotha. Daar wordt Hij gekruisigd. Zijn Moeder Maria en Zijn beste vriend Johannes zijn erbij. Jezus sterft uit goedheid voor ons en leert ons ook om goed te zijn. Deze vrijdag heet dan ook 'Goede Vrijdag'. Weer een dag later, op zaterdag, ligt Jezus in het graf. Er ligt een grote steen op het graf. Het is dan stil en daarom noemen we die dag 'Stille Zaterdag'. Maar we kijken vol verlangen uit naar Pasen. Dan overwint Jezus de dood en wordt weer levend. Hij is overwinnaar!

Hoe kunnen wij Jezus eren? Met Palmzondag kun je een palmtakje mee naar huis nemen en achter een kruisbeeld steken als erepalm. Zo eer je Jezus als overwinnaar. En dan zeg je tegen Hem: "Dank U Heer". Elke keer als je het palmtakje aan het kruisbeeld ziet, vertelt het je goed nieuws: Jezus wint, overwint de dood! Jezus is weer levend geworden! En dank zij Jezus Christus worden wij ook overwinnaars. Is dat geen blij nieuws in de komende week?

Pastoor Karel Loodts

Een week is een eeuwigheid

De Goede Week begint met volle straten... en eindigt bij een leeg graf. Als Jezus Jeruzalem binnentrekt jubelt en juicht iedereen, volle straten... bij het lege graf is er bijna niemand. Er kan veel gebeuren in één week: een hele samenleving kan van gedacht veranderen. In de politiek zegt men: "Een week is een eeuwigheid", maar ook buiten de politiek veranderen mensen soms als bladeren van de bomen in de wind. De meeste mensen laten zich 'meedrijven' op elke windvlaag. Dat was 2000 jaar geleden zo, dat is nu nog zo. De Heer volgen betekent in onze tijd dat je tegen windvlagen bestand moet zijn. Dóórgan, met Hem!

Degenen die 2000 jaar geleden met Jezus meetrokken, ook de apostelen, hoopten op een koninklijke troon in de hoofdstad Jeruzalem. Jezus op een wit paard in plaats van een grijs ezeltje. De apostelen hoopten op een ereplaats, een ministerspost. Maar de ereplaats die Jezus kreeg was aan een

Kruis, vastgenageld. En toen keerde het tij. Het volk ging naar huis. Onder aan het Kruis waren de leerlingen nergens te bekennen. Het is iets van alle tijden: van 'hoera' naar 'awoe'. Daarom is de Goede Week zo diepmenselijk en herkenbaar voor ieder van ons. Zelfs de woorden: "Eloï, Eloï, lama sabaktáni! / Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?" spreken we zelf ook wel eens uit.

Toch eindigt de Goede Week niet met afwijzing en dood: er is een weggerolde steen en een leeg graf. Als je maar lang genoeg bij Jezus Christus blijft, volgt er vertroosting en bevrijding. Als je samen met de Heer zegt: "In Uw handen bevel ik mijn geest" dan grijpt God in, vroeg of laat. In deze Goede Week vinden we de kern van de Christelijke Blijde Boodschap. Op Witte Donderdag, bij de voetwassing, horen we over de naastenliefde en de dienstbaarheid: "Wat Ik voor jullie heb gedaan, moeten jullie ook voor elkaar

doen.” Elkaar helpen. Op Goede Vrijdag, bij de Kruisdood, horen we woorden van vergeving: “Vandaag nog zult ge met Mij zijn in het Paradijs.” Elkaar vergeven. Met Pasen, als het graf leeg is, horen we een Engel zeggen: “Wees niet bang!” We moeten ons door niets of niemand laten bang maken. Er is hoop. De Goede Week begint bij ‘hoera, hosanna’ en slaat om in ‘awoe, kruisig Hem!’, maar dan verandert de dood in leven. Toen en nu. Want God houdt van ons, Hij is bij ons, Hij wil ons bijstaan, toen en nu.

De Goede Week is begonnen. Eigenlijk slaat ieder van ons hard of minder hard op de spijkers die Jezus aan het Kruis nagelden. Want “al wat wij doen voor of tegen onze broeders en zusters, doen we ook voor of tegen Jezus Christus.” Gelukkig heeft God geantwoord op het al te menselijke gedrag. Hij stelde de Eucharistie in, zodat Hij bij ons kon blijven en ons kon voeden en opvoeden. De Blijde Boodschap van Pasen is dat de Heer niet veraf is maar heel dichtbij. Daarom: leg de Goede Week op uw eigen leven, want het is ook uw Goede Week.
Pastoor Karel Loodts